

CNT U T AIT

Portavoz del Sindicato Unico de Trabajadores VILA FRANCA DEL PANADES

REDACCIÓN Y ADMINISTRACIÓN: RAMBLA PI Y MARGALL, 25

Año I. - Núm. 11

30 de Abril de 1937

Ejemplar suelto : 15 cts

PRIMER DE MAIG

En aquesta data el proletariat mundial evoca any darrera any, el record tràgic d'un crim monstruós comès a Chicago fa 51 anys pel sistema capitalista, per tal d'aturar el moviment de reivindicacions iniciat per l'exigència de la implantació de la jornada de vuit hores.

La celebració anual d'aquesta jornada fou acordada en el Congrés Socialista internacional iniciat a París el 14 de Juliol del 1889, en ocasió del centenari de la presa de la Bastilla i el primer de la gran Revolució francesa.

Al rememorar aquesta data, remembrem, com hem dit, l'horrorós crim comès per la burgesia nordamericana i conegut per tots els treballadors amb la denominació dels màrtirs de Chicago, el qual portà a la mort a cinc grans pensadors: Spies, Parsons, Lingt, Fischer i Fielden i a la presó a Engel, Schwab i Nieve, tots ells homes d'elevada cultura que no van titubear en oferir llurs vides, segurs de que el seu sacrifici serviria de brújula i estímul a generacions futures.

La gesta d'aquests ha d'ésser tal com la van concebir ells, l'estímul de les nostres generacions, per a arribar a la total emancipació del proletariat.

Honorem, doncs, enguany, més que mai, la memòria d'aquests màrtirs. Fem tots plegats que la data del primer de Maig del 1937, tingui un esperit com no ha tingut cap altre any. Que ella sigui el començament de la indestructible unió de tots els treballadors del món, per a assolir el triomf absolut de la nostra causa!

PRIMERO DE MAYO

¡Primero de Mayo! Gloriosa efemeride, fecha memorable en los anales de la emancipación del género humano.

¡Primero de Mayo! Allí en Chicago las hordas miserables del capitalismo mundial, representadas por los «demócratas» de la más «democrática» de las Repúblicas, segaba en flor la vida de unos luchadores, de unos mártires del ideal, allí empezó la epopeya trágica y a la par gloriosa de los trabajadores para libertarse del yugo de la esclavitud, epopeya tan dignamente comenzada, que a la fuerza ha de llevar el triunfo en un no lejano Mayo, en que los hombres seamos dignos de serlo.

¡Mayo! Mes de las flores; símbolo de la vida; luminoso Mayo, mes sublime, bajo tu sol, bajo tu mágico albur, la Naturaleza recobra nueva vida, los campos y los prados reverdecen hermosura por doquier, las flores abren sus pétalos a la Vida, todo, absolutamente todo, respira optimismo, belleza, alegría, sólo en el transcurso de los años, hemos sido los hombres que en contraste siempre con la Naturaleza y con tu alegre albedrío, no hemos abierto los pechos a tu alegría, a tu belleza, a tu dulzura, y en vez de seguir la lección toda

amor, de nuestra madre sublime, la creadora Natura, hemos seguido el camino de los odios, de los rencores, la envidia y la calumnia, que emponzoñan, envenenan... y así en vez de poder celebrar tu fiesta, como el símbolo del Amor, de la Vida y de la Libertad, sólo hemos celebrado al correr de los años, con dolor, con lágrimas, con sinsabores y con amarguras.

¡Primero de Mayo!, que de recuerdos de luchas épicas, nos trae tu evocación. Hoy, qué significa, qué debería significar para los hombres, el principio de la vida, hoy, que debería significar para la humanidad toda, la alegría, la belleza, el amor; hoy, que todo en la flora es sonrisas... cuántas madres no llorarán a sus seres más queridos, cuántos niños esperarán en vano la vuelta de sus progenitores... en el suelo hispano no pueden florecer este año las flores de antaño, aquellas que engalanaban el moño de las chulas y el pecho de las cristianísimas damas en las procesiones, no florecerán aquellas flores que adornaban ¡oh sarcasmo! los altares de las Iglesias que sabían transformarse en mancebías, sólo pueden florecer Flores Rojas, flores de sangre, cuajadas de amor y de dolor.

carne de nuestra carne, y esas flores sublimes, no adornarán los moños ni las Iglesias, sólo pueden adornar el recuerdo y la fe en la lucha por la Libertad en los hombres, en los luchadores y ser un símbolo para la humanidad toda.

No puede haber en este Primero de Mayo de 1937, sonrisas y alegrías, sólo hay tristeza, desolación, muerte, llanto... han pasado los bárbaros, los que adornan en Dios la miseria y la esclavitud del pueblo, los que renegando de la única Divinidad creadora, madre Naturaleza, sólo alimentan en sus pechos odio, rencores, envidias, maldad e infamia, son los corrompidos, los que no teniendo suficiente honradez para creer en ellos mismos, necesitan crear un ídolo: Dios, para deshonrarlo, y así cubrir su propia deshonra... esos han pasado y en nombre de ese Dios han sembrado la devastación y la muerte, han pasado los dignos, los honrados... lo dicen las madres, las esposas, los niños, con sus llantos, lo dice el pueblo todo con su dolor.

Seamos dignos de ser hombres, que no haya otro Primero de Mayo de dolor. Que renazca la humanidad a la vida, al compás de la naturaleza, que regne entre los hombres el amor, para disfrutar la alegría de Mayo, ¡oh sublime Mayo! ¡Salud!

FELIX PROS

Sobre l'aprofitament del most ensofrat en l'elaboració del pa

L'actual escassetesa d'aliments, que obliga a pensar en l'aprofitament màxim de tots els recursos disponibles, ha induït a l'Estació Enològica d'aquesta vila a estudiar l'aplicació del most o suc de raïm en l'elaboració del pa.

La circumstància d'haver estat preparades per diversos Cellers Cooperatius d'aquesta comarca, en previsió d'utilitzacions no víniques, de 4 a 5.000 càrregues de most ensofrat, fa que pugui tenir actualitat pràctica aquest problema.

Es pot en la indústria de panificació substituir l'aigua amb que es pasta la farina, per most a l'estat natural, obtenint-se una barreja homogènea i de plasticitat necessària, a la que s'hi afegeix la sal y el llevat en les proporcions acostumades.

A l'incorporar el most a la farina té lloc l'aportació a aquesta de les matèries nutritives del primer, com són els sucres, matèries proteiques, etc. Sapigut és que el raïm és altament alimentici; igualment ho és, doncs, el most, ja que conté tots els components assimilables del primer. El pa obtingut emprant el most resulta, per tant, enriquit amb aquestes substàncies, éssent altament favorable al nostre organisme.

Donada la graduació que ordinariament tenen els nostres mostos, pot admetre's que el pastar amb ells suposa proporcionar el pa un 10 per cent de sucres. Emprant most concentrat pot arribar-se a proporcionar fins a un 20 per cent.

En aquesta classe de panificació els ferments del llevat troben en la glucosa i levulosa un aliment que el prefereixen a la farina, resultant en conseqüència un estalvi d'aquesta.

El pa obtingut pastant amb most té la qualitat d'ésser dolç, malgrat s'hi afegeixi la sal que és de costum. Això fa que per a uns resulti millor, per als altres pitjor. No perdem de vista, no obstant, que l'aprofitament del most en la panificació en els moments actuals no respondria a satisfaccions de paladar sinó que equivaldria a resoldre problemes imperiosos d'alimentació i en relació a aquesta, absolutament en res queda perjudicada la qualitat del pa.

El most que s'empri per a pastar la farina, no ha de contenir un excés de gas sulfurós, havent-se comprovat que si aquest passa de 600 mil·ligrams per litre es retrassa i dificulta la multiplicació del llevat; convé, doncs, no passar de dita xifra.

Com sigui que els mostos existents acostumen a tenir-ne més quantitat, precisa l'eliminació de l'excedent.

Això és relativament fàcil, puix que basta fer bullir dit most durant uns cinc minuts. Unicament en el cas d'un most excessivament ensofrat deuria calentar-se més temps.

Amb el calor aquell antisèptic passa en gran quantitat a l'atmosfera.

Fins pot obtenir-se la desulfatació en fret expasant simplement el most ensofrat que inicialment contingui 1.100 mil·ligrams de sulfurós per litre, al cap de quatre dies aquesta xifra queda reduïda a menys de 600 mil·ligrams.

CRISTOFOL MESTRE I ARTIGAS

No ha de quedar cap confederat sense pertanyer al nostre Economat

PARALOGISMO

Un razonamiento falso nacido de una falta de comprensión o por un exceso de egoísmo personal arraigado en muchísimos seres, que por azar del caduco sistema capitalista hayan heredado un sin fin de privilegios y beneficios, cabe concebirlo y perdonarles aún, la resistencia y las mantobras que hagan para no deshacerse de ellas. Pero lo que no se concibe ni puede perdonarse es de que un puñado de aprovechados politiqueros (que se dicen ser defensores de los intereses obreros) digan y hagan con prédicas y tácticas una labor contraproducente y de una negación absoluta a los mismos principios que ellos deberían de cumplir, dado el lugar de dirigentes que ocupan por la confianza que les confirió una buena parte del proletariado español para que les sirviera de brújula a la realización inmediata del programa revolucionario comprendido en su ideario tan falsamente pregonado por ellos y a la vez tan esperado y deseado por todo el sector obrero que militan en sus filas, que llevados por su buena fe (valga la palabra) depositáronles la confianza de su sincero deseo para que los condujesen por el camino triunfal de ver plasmada la emancipación total del proletariado. Pero... helos aquí desempeñando el papel de Judas, obedecen de una manera sorprendente a los tentáculos del capitalismo mundial, que se regocija del papel innoble de algún sector del bloque antifascista español que se presta descaradamente para frenar la revolución ibérica. Esta revolución que cuesta torrentes de sangre... de sangre proletaria, que generosamente da su vida, no puede esperar, no debe ni puede toerlar por un momento más, se manibre para fomentar la contrarrevolución. ¡Hermanos proletarios, ojo avizor a esos líderes que dicen defender las intereses de los explotados! Los obreros ya no necesitamos de esos falsarios «protectores», por instinto amamos la revolución simultáneamente con la guerra obligada que el enemigo nos impone hasta vencerle. Y para triunfar en la revolución y vencer en la guerra, no necesitamos más que lo que todos aspiramos: la unión de todos los trabajadores.

DAL-VI

El nostre economat és un pas més envers la nostra emancipació

F. I. J. L.

F. A. I.

Juventudes Libertarias

La nueva agrupación de cultura física i deporte de las Juventudes Libertarias de ésta, pone en conocimiento de todo el pueblo en general i a la juventud consciente en particular, que desde el lunes, 26 de Abril i en el patio del edificio destinado a escuelas municipales, quedará abierta dicha sección, donde se darán campo libre a toda clase de cultura física i deportes, con el bien entendido de que sean lo más humanos posibles.

Esperando la colaboración de todos vosotros, jóvenes que soñáis libertad i progreso.

Os saludan anárquicamente...

JUVENTUDES LIBERTARIAS

Problemes de la distribució

De «Solidaridad Obrera» del 21-4-37

Diu Gaston Leval:

«La distribución, más aún que la producción, es un hecho social que abarca i interesa a todos por un igual, ya que si todo el mundo no es ni puede ser productor, todo el mundo es consumidor.

Muchos artículos suben, sin que lo justifiquen razones de comercio exterior. Basta que una industria o un comercio estén por falta de materias primas, de combustible o de mercados en malas condiciones, para que los empleados o los obreros suban los precios, a fin de salirse del paso.

El ejemplo de unos es seguido por otros. Cada cual obra por su cuenta, mira sus intereses inmediatos. El resultado es que de aumento en aumento todo empeora y seguirá empeorando.

A la cabeza de esta actitud figura el comercio hay mucho más parásito que ayer.

Aún cuando se vende menos, se quiere seguir viviendo en igual número. Para esto hay que cobrar más por las mercaderías vendidas.

¡Libertad del comercio! ¡Oh libertad! Cuántos crímenes se cometen en tu nombre!, exclamó madame Roland mientras la llevaban a la guillotina.»

Idéntica exclamació surt de la nostra ànima, de la realitat depriment que ofereix l'entascament del fet revolucionari.

Desencís i amargor per tanta incomprensió i manca de generositat del conjunt.

La revolució que arreu havia d'ésser emancipadora, s'ha convertit en un fet híbrid de concupiscències, on les apetències personals d'estament o branques de la producció, les presideix el més desenfrenat i inconscient dels egoïsmes.

Cada grup d'aquests s'ha irrogat el dret d'imposar llur codi interessat a la resta de la col·lectivitat. La conveniència i interès particular s'interposen a l'interès col·lectiu. Les indústries, les empreses, malgrat haver passat amb el nom de col·lectivitats en mans dels productors, aquests no han sabut imprimir a aquelles, el compliment d'una funció altament revolucionaria i social.

Sembla talment que s'hagi entronitzat l'estultícia. Les molèsties innecessàries, els entorpiments grollers, estan a l'ordre del dia. Per diversos motius i causes diverses estem fent de la revolució una cosa lletja i antipàtica.

Si aquesta fesomia lletja i antipàtica que es dibuixa de la nostra realitat de la reraguarda ho sigués solament per als adversaris de classe treballadora, seculars enemics de tota gesta redemptora, seria bona senyal. Però el dolorós, el que és evident i no té raó d'ésser és que la figura trágica i grotesca es fa patent als ulls astorats dels que es sacrifiquen, dels que lluiten. Els obrers.

La guerra contra el feixisme i la invasió estrangera, com tota guerra, implica restriccions, implica trastorn en la vida d'un poble. Iguals efectes comporta tota revolució profunda, ja que tant la guerra com una revolució són dos fets convulsius.

Solament superen la situació una intel·ligent agilitat de moviment que convergeixi en situar les coses i els homes en condicions d'afrontar i resoldre els problemes plantejats d'una situació anormal.

El cas de la nostra revolució i de la nostra

guerra, que és la guerra i la revolució dels treballadors contra la tirania i l'opressió, precisa de concrecions del que sigui possible realitzar en sentit pràctic de l'ordenació i distribució del treball i la producció fent impossible l'escamoteig, l'especulació i tota immoralitat torta i contrària a l'alliberació del proletariat.

Si el comerciant, aquest intermediari en tots els seus graus, per un afany desmesurat d'aprofitat, fomenta i provoca el malestar i l'escassetat, especulant amb els interessos morals dels dies que vivim donem-li el seu merescut. Posem fre a la seva insana condició de mercader creant els nostres magatzems cooperatius o municipals, traduïts en autèntics economats del poble que treballa, sofreix i lluita. Economats on la classe treballadora sigui de la C. N. T., sigui de la U. G. T., pugui proveir-se del que necessita a preu de cost.

Si des del Sindicat sabem construir i crear els òrgans adients per a desenvolupar les funcions directrius i administratives d'una nova estructuració social, econòmica i cultural, triomfarem.

Si pel contrari, les nostres accions les presideix una mentalitat d'infant i aques'es són subordinades a lluites mortificants o de competència de grup a grup, de Sindicat a Sindicat i d'indústria a indústria, entre els mateixos obrers, la nostra gesta és morta per asfíxia al neixer.

X. X.

REFLEJOS

Mayorías y minorías

No debemos mirar lo que hacen las mayorías, porque claro es desconsolador su proceder; son hijas de las circunstancias, mejor dicho de lo que agoniza.

Las mayorías, apenas representan nada para la suerte del mundo. Son de quien mejor sabe conquistarlas. En cambio las minorías, lo significan todo. En ellas hay los dos polos, claro está. Las reaccionarias y las revolucionarias. Las primeras —como ya sabemos— quieren conducir a los pueblos hacia atrás. Las segundas las empujan hacia adelante...

¿Quién vencerá en esta lucha? El resultado no es dudoso. Creo, camaradas, que es lógico y natural que todo marche adelante y que lo viejo muera para no volver.

Las dos rutas son por cierto bien definidas; la que va hacia la oscuridad del pasado esclavizador y la que se dirige hacia el futuro, lleno de promesas y de luz, en la cual el hombre ha de hallar su liberación suprema.

Así, luchando constantemente, con caídas y desengaños llegaron los pueblos a conocer lo falso y lo verdadero; lo bueno y lo malo. No cabe ninguna duda.

La falsa corriente no arrastra nunca al que tiene convicciones sólidas, lo cual es la base principal para que el mundo marche siempre adelante.

El tiempo acabará con todas las podredumbres. Demos pues tiempo al tiempo.

El hombre es como el árbol, da lo que recibe, y pedirle más, hoy por hoy, sería una injusticia.

F. MASSACHS

IV Campaña «Segell Pro-Infancia»

Salvem la llavor

En la mayoría de les grans nacions civilitzades, els flagells que delmaven les poblacions, la pesta, el còlera, la verola, han estat vençuts.

Fins quant la Mort, anirà buidant els nostres bressols? Serem impotents per sempre contra tanta mortalitat infantil?

El combat pot ésser eficaçment entaulat contra aquest flagell. Les vides humanes poden ésser salvades en molt més gran nombre, si la xarxa protectora de Guarderies, de Preventoris, pot ésser extesa per tot el país. Si es crea un excelent servei de dispensaris de puericultura i antituberculós que ofeguin el mal des del seu començament en aquelles persones que porten el microbi, diagnosticat tant aviat com es noten els primers símptomes. Multiplicant les Infermeres visitadores que facin l'educació profilàctica en les llars. La propaganda per mitjà de la imatge, del cinema, de la ràdio, i per conferències, dels benifets de la higiene social i infantil.

Tot això es pot fer i aquesta és l'obra que té assenyalada el «Segell Pro-Infancia», i és per això que llurs vendes anuals han d'ésser considerades com mobilitzacions nacionals dels esperits i dels cors a fi de poder augmentar cada vegada més els mitjans d'acció i de preservació.

Salvem la llavor. És un deure social generalitzar aquesta consigna. És un deure d'humanitat practicar-la.

Heus-ací la consigna de la gent de cor al oferir el «Segell Pro-Infancia».

Heus-ací la consigna dels escolars que amb el «segell» fan una crida a l'esperit de solidaritat social del públic.

Heus-ací el que volen dir els cartells enganxats a les parets i als aparadors.

Heus-ací el que volen dir els segells enganxats a les lletres, els rebuts, a les factures, als paquets, Salvem la llavor!

Compreu «Segells Pro-Infancia»!

Les nostres sessions de cinema

Com cada quinzena, el dijous, dia 22 del corrent, celebrarem al nostre local social una altra sessió de cinema. Foren projectades les pel·lícules «Granada», «15 minuts en Espanya», «Sucedió una noche» i «Aragón trabaja y lucha».

«Granada» i «15 minuts en Espanya» són dos documentals que ens mostren les bel·leses, la primera tal com diu de la ciutat de Granada, i en la segona desfilen pel llenc València, Sagunto, Elche, Màlaga, Sevilla i Rocío, amb algunes escenes típiques d'aquestes contrades, amb una fotografia excel·lent i produïdes als estudis «Cea» de la Ciutat Lineal de Madrid.

«Sucedió una noche» és una bonica comèdia, plena de fi humorisme i excel·lentment interpretada pel conegut artista nordamericà Clark Gable i l'estrella francesa Claudette Colbert.

I per últim «Aragón trabaja y lucha», interessant reportatge C. N. T.-F. A. I. produït com tots ells pel Sindicat Unic d'Espectacles Públics, que ens fa veure l'esperit treballador i lluitador del poble aragonès, que a la vegada que destrueix al feixisme procura fer les collites necessàries per a avituallar als lluitadors de la llibertat.

Cobardía y su procedencia

El solo hecho de querer ser hombre quiere decir, elemento fuerte, necesario para todo, más o menos inteligente, trabajador en lo posible y comprensivo, de acuerdo a las necesidades de la vida,

Un hombre significa una fuerza en la naturaleza, pero para serlo tiene que comprender todos los sentidos de la vida, las desgracias que haya soportado o tenga que soportar y ha de pensar en el futuro si quiere ser hombre con dignidad.

Pensemos pues: Qué futuro se nos presenta? Nos hemos hecho cargo de lo que es la guerra? Si nos la hacen contestémosles también de la misma forma, preparémonos para luchar por nuestro propio bien y por el de nuestras compañeras, destruyamos de una vez el fascismo, o sinó nos destruirá él a nosotros.

Lector antifascista: no permitas que el día de mañana, puedan señalarte de cobarde y manchar tu dignidad de hombre, piensa en tu familia, en tus hijos, si los tienes, en el futuro de todos y en las luchas que has tenido que soportar para mantenerlos y llevarlos hasta donde se encuentran.

Los que no piensan así, no son hombres, sinó peleles. Estos no merecen absolutamente ni la tierra que están pisando, ni el aire que respiran y además debemos apartarnos de esta clase de cuerpos vivientes que más que cobardes son traidores y solo desean destruir nuestros hogares y nuestro porvenir de trabajador, sólo ansian vernos arrastrados bajo su potencia y su egoísmo y que de nuestra sangre puedan sacar un fruto para vivir ellos holgadamente, sin mirar que nos humillan. Que significa para estos cobardes la humillación? Qué les importa que suframos y que a nuestras familias les falte comida? Qué les importa nuestras vidas? Si ellos pueden disfrutar del fruto de nuestros sudores.

Eso no podemos permitirlo de ninguna manera. Si eres hombre y trabajador, tienes derecho a vivir y el que no trabaja no interesa a la humanidad, ya que este elemento solo perturba nuestro bienestar y vive a nuestra costa.

Apartémonos de estos parásitos, dificultemos su vida, descubrámoslos y señálemoslos que son los únicos que quisieren humillarnos, que nos traicionan y a la postre son los más cobardes.

En una palabra... demostremos que somos hombres.

No la sociedad pasada, sino una política muy parecida a la presente, es la que nos llevó a esta guerra.

Camaradas, forguemos una sociedad humana.

(Juventudes Libertarias
Vilafranca del Panadés)

Aspectos de la revolución social

No terminaríamos nunca de nombrar los enemigos de nuestros ideales anárquicos, pero el hombre de tan sólo un poco de raciocinio, no le cuesta mucho descifrarlo, principalmente si los examina desde los puntos básicos de las leyes naturales, porque haciéndolo así se despojará de cualquier indicio de fanatismo, que pudiera tener, y verá bien claramente, sin ninguna clase de estorbo mental, cuya práctica nos redime a todos, verá también los métodos infalibles en que se basaba la que decimos «sociedad muerta».

Precisamente, no hace muchos días nos informó elocuentemente el camarada Carreño sobre unos puntos de vital importancia y principalmente uno en el que se refirió a los manejos de la sociedad «negra» para el aplastamiento físico de la humanidad. Por los datos con los que encauzó, esa, su tesis, nos dimos cuenta en seguida y cuánto más divagamos sobre este punto, más, de las criminales hazañas de nuestros perseguidores y de la extensísima lucha a que estamos destinados y dispuestos, los que queremos destruir la nefasta sociedad, que se alimenta hasta de la salud de los pequeños, para reconstruir sobre sus ruinas la sociedad que quiere ser emancipada, que quiere ser libre, cultural, deportiva, y en una palabra: revolucionaria.

J.J. L.L.

(Sección de prensa)

Tots com un sol home a
formar el nostre Economat

El nostre economat vol dir:
ECONOMIA I EMANCIPACIÓ

Una rectificació

En el número darrer del nostre periòdic fem constar en l'extracte de l'Assemblea general celebrada el dia 20 del corrent que la quota dels aprenents i companyes havia d'ésser en el successiu de 25 cèntims, quan en realitat es va acordar que fos de 30 cèntims. Ho fem constar per a evitar confusions i demanem se'ns excusi aquest petit error involuntari.

Per descurt d'impremta deia el mateix escrit reunió del dia 30 de Març, devent dir reunió del dia 20 d'Abril. El qual creiem que la comprensió dels nostres llegidors haurà sapigut corregir.

**En plena revolució
social són empresonats
homes revolucionaris.**

Noticiari dels Sindicats

Profesiones Liberales

Habiéndose constituido en esta localidad el Sindicato de Profesiones Liberales, se ruega a cuantos a él pertenezcan se sirvan pasar por este Sindicato el próximo domingo, día 2 de Mayo, de 11 a 12 de la mañana, para informarles de ciertos asuntos.

Serradors

Els companys de la casa Vidua Barreras, de Els Monjos, han entregat la quantitat de 75 pessetes per a engroixir la subscripció d'ajuda a Madrid.

Feu-vos subscriptors voluntaris
del nostre periòdic.

NOTICIARI

Es llastimós que en una població com la nostra, de més de deu mil habitants, solament hagin correspost deu ciutadans a la crida feta pel nostre Hospital per a la transfusió de sang i dels deu encara quatre que són de la Junta Administrativa.

Francament, era d'esperar millor correspondència, tractant-se com es tracta d'un acte humanitari i que no reporta cap perill ni dolor físic per a la persona que ofereix generosament la seva sang per a salvar la vida d'un ésser que li restarà eternament agraït.

Ha estat disposat per la Generalitat que durant els dies 13, 14 i 15 del proper mes de maig, sigui celebrada arreu de Catalunya la «Fira del Llibre».

Per la bona marxa de l'Administració del periòdic, preguem a tots els subscriptors recullin dels seus respectius Sindicats, en el moment de cotitzar, els rebuts corresponents doncs de no fer-ho així ens perjudiquen notablement.

Impremta Claret - Vilafranca del Penedès

Fàbrica de Farines "LA VILAFRANQUINA"

INDÚSTRIA COL·LECTIVITZADA

Carrers del Dos de Maig i Manuel Azaña

Telèfon 87

Agricultors:

Aproveiteu el temps. Aquesta casa, per la seva gran capacitat de molturació, entrega al dia les partides de blat i ordi molturades.

AZYMOL

Evita l'agror i que els envasos vinosos es floreixin.

SEPSA

Societat Enològica del Penedès (Empresa col·lectivitzada)

VILAFRANCA

Industrial Metal·lúrgica de Ferrers i Forja

Construcció de Maquinària agrícola i Carruatges de totes menes. Col·lectivitzada
Forja de peces per a l'agricultura baix planols i models. — Secció especialitzada en ferrar i ferradures de totes menes. — Fabricació d'eixos per a carruatges, Pales, Manetes, Peus de contratirant i boles per a Molins de ciment.

Direccions: Forja mecànica: Isidre Rius (extramurs)
Taller de Ferrar: Carretera de Tarragona, 39.
Taller de Ferrers: Carretera de Tarragona, 47.

Oficines: Carretera de Tarragona, 47 - Telèfon 16 - VILAFRANCA DEL PENEDÈS

Hojas de afeitar

a precios sin competencia y de calidad insuperable,
elaboradas por personal de reconocida
capacidad técnica, ofrecen

HIJOS DE ROGELIO ROJO

(Empresa colectivizada)

Suministro solamente al por mayor — VILAFRANCA DEL PANADÈS
Despacho para la venta: Rosellón, 168 — BARCELONA